

dende, såfremt en fagforvaltning til brug for en ansøgningssag har brug for følsomme oplysninger, som er tilvejebragt af borgerservicecenteret i forbindelse med dettes administration af opgaver inden for samme lovgivningsområde. Hertil kommer, at oplysningerne eventuelt indgår i et elektronisk fagsystem, som benyttes af såvel borgerservicecenter som fagforvaltning. Som eksempel kan nævnes, at et borgerservicecenter og kommunens socialforvaltning hver især behandler ansøgningssager efter sociallovgivningen af forskellig vanskelighedsgrad.

På denne baggrund fremgår det af *lovforslagets § 3, stk. 3*, at i en sag, der rejses ved ansøgning, kan et borgerservicecenter indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold hos en anden del af kommunens forvaltning, under hvis lovgivningsområde sagen henhører, ligesom en anden del af kommunens forvaltning kan indhente sådanne oplysninger hos borgerservicecenteret, hvis oplysningerne er tilvejebragt af borgerservicecenteret ved administrationen af det lovgivningsområde, der henhører under den pågældende del af forvaltningen. Det er et krav, at oplysningerne er fornødne til sagens behandling, det vil sige, at udvekslingen af oplysningerne er saglig og nødvendig. Hermed stilles den relevante fagforvaltning og borgerservicecenteret, ligesom fagforvaltningen ville have været stillet, hvis den havde behandlet alle opgaver på det pågældende lovgivningsområde selv.

4.4. Adgang til opgavevaretagelse for andre myndigheder

4.4.1. Gældende ret

Myndighedsudøvelse kan ikke overlades til andre myndigheder uden udtrykkelig lovhjemmel. Udtrykket *myndighedsudøvelse* omfatter i hvert fald den del af den offentlige forvaltning, der består i at regulere borgernes retsforhold typisk i form af meddelelse af forbud, påbud og tilladelser. Tilvejebringelse af lovhjemmel til, at den ansvarlige myndighed kan overlade udøvelsen af de pågældende opgaver til kommunerne, indebærer en tilsvarende hjemmel til, at kommunerne kan *påtage sig* opgaverne.

Faktisk forvaltningsvirksomhed er et residualbegreb og dækker de handlinger, beslutninger m.v., som ikke henhører under udtrykket myndighedsudøvelse. Der er almindeligvis ikke noget til hinder for, at en myndighed uden lovhjemmel *overlader opgaver*, som henhører under udtrykket faktisk forvaltningsvirksomhed, til andre myndigheder. Hvis det undtagelsesvis fremgår af lovgivningen eller er forudsat i lovgivningen, at opgaven skal løses af personale, som er an-

sat i den pågældende myndighed, vil der dog ikke kunne ske overladelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en *kommune kan påtage sig en sådan opgave*, er udgangspunktet imidlertid, at en kommune efter princippet om opgavefordelingen i den offentlige sektor ikke kan påtage sig opgaver, som den ikke efter lovgivningen er pålagt, og som den ikke efter kommunalfuldmagten har hjemmel til at påtage sig.

Efter forvaltningslovens § 7, stk. 2, skal en forvaltningsmyndighed, der modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, så vidt muligt videresende henvendelsen til rette myndighed.

Bestemmelsen indebærer imidlertid ikke, at der efter lovgivningen påhviler kommunerne en pligt – og dermed ret – til systematisk at modtage dokumenter på vegne af andre myndigheder med henblik på videresendelse.

4.4.2. Indenrigs- og Sundhedsministeriets overvejelser og den foreslåede regulering

Det kan ikke forudses præcist, hvilke opgaver, som har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, der kan være hensigtsmæssige for kommunale borgerservicecentre at udføre for andre myndigheder. Det kan således ikke udelukkes, at princippet om, at en kommune ikke må påtage sig andre myndigheders opgaver, kan være til hinder for – og dermed en barriere for – at relevante opgaver varetages af kommunale borgerservicecentre.

Denne situation er efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse en u hensigtsmæssig barriere for, at kommunerne kan fungere som borgernes indgang til den offentlige sektor.

For at sikre, at kommunerne fremover vil kunne løse administrative borgerbetjeningsopgaver for andre myndigheder, er der i *lovforslagets § 2, stk. 2*, tilvejebragt hjemmel til, at et borgerservicecenter for andre myndigheder kan udføre opgaver, som disse myndigheder kan overlade til kommunen. Dette gælder både i relation til andre kommuner og i relation til regioner og statslige institutioner m.v.

Bestemmelsen udgør ikke hjemmelsgrundlaget for, at andre myndigheder kan overlade myndighedsudøvelse til borgerservicecentrene. En sådan hjemmel må fremgå af særlovgivningen. Bestemmelsen omfatter imidlertid efter sin ordlyd tillige kommunernes varetagelse af opgaver, som har karakter af myndighedsudøvelse. Herved slås det udtrykkeligt fast, at myndighedsudøvelse, som efter særlig hjemmel kan overlades til en kommune, også vil kunne varetages af den pågældende kommune.